

Føldi altíð ólukkur

Mykinesvanlukkan var bara ein av fleiri vanluksum, Súsanna Vígdá spáddi um. Sum barn og tann-

áringur føldi hon ofta á sær, tá t.d. ferðsluvánlukkur fóru at koma.

- Eg føldi altíð, um okkurt ræðuligt fór at henda, minnst Súsanna, sum er uppvaksin í Fuglafirði.

Men sum tannáringur var hon ikki eins tilvitað um síni evni, sum hon er í dag.

- Eg visti enn ikki, hvat fór at henda, men eg visti bara, at okkurt

fór at henda, fortelur hon.

Hesar sjónirnar og kenslurnar vórðu í so nógv fyrri Súsonnu, so hon royndi at steðga sær sjálvari við at brúka sínar serligu gávur.

- Tað varð ov hart í longdini. Eg lat aftur fyrri tí. Men tað var ógjørligt at lata heilt aftur, tí eg føldi altíð okkurt.

90'ini vóru ræðulig

Misti nógv av sínnum kæraru upp á hálvannað ár

- Tá mann fær sovorðni boð, so eksploderar alt inni í tær, sigur Súsanna, sum misti tríggrir av sínum nærmastu familjulimum, harímillum beiggi sín, sum varð myrður.

PÆTUR HJALMAR EVENSSON

PATURE@SOSIALURIN.FO

Gávan at kunna spáa, síggja, føla og brúka sín sætta sans hevur eftir øllum at døma gingið í arv í familjuni Vígdá. Súsanna

fortelur, at fleiri í familju hennara hava havt sjónir og somu eginleikar sum hon. Serliga frá síðuni hjá pápanum, hava sjónir verið partur av tilveruni.

Evnini koma heldur ikki av ongum. Súsanna veit at siga, at hon er í familju við tiltikna gandakallin, Guttorm í Múla, frá báðum síðum

frá tiggjunda ættarliði.

Í familjulívinum hjá Súsonnu er nógv dramatiskt hent, og spáevnini hjá familjulimumum hava eisini óbevíst gjørt um seg upp til skakandi hendingar og deyða, sum hava broytt familjuna fyrri altíð.

1992 var byrjanin til eitt sálarlíga strævið og sorgarbundið

tíðarskeið, sum hevur fest seg hart í Súsonnu Vígdá.

Mamman droymdi um blóð

Mamma hennara liggur til at doyggja, og ta einu náttina vaknar hon upp við kaldan dreym. Hon hevur havt ein ræðuligan dreym um sonin, beiggja Súsonnu, sum býr í Windhoek í afrikanska landinum Namibia.

- Í dreyminum fær hon at vita, at vit skulu ansa eftir beiggja. Hon hevði droymt um beiggja mín og ein svartan mann við einum knívi í nógvum blóði, fortelur Súsanna avgjørd á málinum.

Dagin fyrri hendan dreymin hevði tað verið grindadráp í Fuglafirði. Mann gongur tí út frá,

at dreymurin kom frá hesum, og at mamma Súsonnu blandar alt saman so illa fyrri, sum hon er.

Dreymurin snúði seg um dráp

Beiggi Súsonnu ferðast so heim til Føroya at vitja mammuna, sum liggur til sítt síðsta. Tá hann fer aftur til Afrika, møtist hann við einari aðrari systur í Danmark, sum síðani kemur at siga honum farvæl á flogvøllinum. Tá hálsfevnir hon hann og hyggur uppá hann við álvarsligum eygum.

- Nú síggi eg teg ongantíð aftur, sigur hon.

- So leingi pápi livur, so komi eg heim, uggar beiggin hana.

So kemur dagurin, tá mamma